

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.7.2019 r.
COM(2019) 313 final

2019/0147 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym
między Unią Europejską a Japonią w odniesieniu do przyjęcia listy arbitrów**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią, w związku z planowanym przyjęciem listy osób chcących i mogących pełnić rolę arbitrów.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią

Umowa o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią („umowa”) ma na celu liberalizację i ułatwienie handlu i inwestycji oraz promowanie bliższych stosunków gospodarczych między stronami.

Umowa została zawarta przez Radę Unii Europejskiej w dniu 20 grudnia 2018 r. po ratyfikacji przez Parlament Europejski w dniu 12 grudnia 2018 r. Umowa weszła w życie dnia 1 lutego 2019 r.

2.2. Wspólny Komitet

W art. 22.1 ust. 1 umowy ustanawia się Wspólny Komitet składający się z przedstawicieli obu stron. Wszystkie decyzje i zalecenia Wspólnego Komitetu podejmowane są w drodze konsensusu i mogą zostać przyjęte osobiście na posiedzeniu lub na piśmie (art. 22.2 ust. 3).

Zgodnie z art. 22.1 ust. 4 lit. f) umowy Wspólny Komitet na swoim pierwszym posiedzeniu w dniu 10 kwietnia 2019 r. przyjął regulamin wewnętrzny zespołu orzekającego oraz kodeks postępowania arbitrów, o których to aktach jest mowa w art. 21.30 w rozdziale dotyczącym rozstrzygania sporów.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu

Zgodnie z art. 21.9 ust. 1 Wspólny Komitet ustanawia również listę co najmniej dziewięciu osób chcących i mogących pełnić rolę arbitra („planowany akt”).

Zgodnie z art. 22.1 ust. 2 umowy taka decyzja Wspólnego Komitetu powinna była zasadniczo zostać podjęta na jego pierwszym posiedzeniu. Można ją jednak również podjąć na piśmie, zgodnie z art. 22.2 ust. 3 umowy.

Zgodnie z art. 21.9 ust. 1 lista ta składa się z trzech części: po jednej dla każdej ze Stron oraz jednej złożonej z osób niebędących obywatelami żadnej ze Stron, które mają pełnić rolę przewodniczącego zespołu orzekającego. Każda część listy obejmuje co najmniej trzy nazwiska. W celu sporządzenia lub aktualizacji części listy dotyczącej przewodniczących każda ze Stron może proponować do trzech osób.

Strony przygotowały projekt listy piętnastu osób chcących i mogących pełnić rolę arbitrów.

3. STANOWISKO, KTÓRE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Niniejszy wniosek dotyczący decyzji Rady określa stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią w związku z planowanym przyjęciem listy osób chcących i mogących pełnić rolę arbitrów.

Strony przygotowały projekt listy piętnastu osób chcących i mogących pełnić rolę arbitrów. Lista spełnia wymogi określone w art. 21.9 ust. 1 umowy, zgodnie z którym każda część listy

obejmuje nazwiska co najmniej trzech osób. Część dotycząca UE obejmuje cztery osoby; część dotycząca Japonii – pięć osób, natomiast część dotycząca wspólnie uzgodnionych przewodniczących obejmuje sześć osób.

Przyjęcie tych dokumentów jest konieczne do umożliwienia wykonywania postanowień umowy zawartych w rozdziale 21 (Rozstrzyganie sporów), a tym samym dla zapewnienia sprawnego wdrażania Umowy.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Wspólny Komitet jest organem powołanym na mocy umowy, mianowicie Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią.

Akt, który Wspólny Komitet ma przyjąć, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 102 umowy.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 TFUE.

¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią w odniesieniu do przyjęcia listy arbitrów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 3 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią („umowa”) została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady (UE) 2018/1907 z dnia 20 grudnia 2018 r.² i weszła w życie w dniu 1 lutego 2019 r. Zgodnie z art. 22.1 ust. 4 umowy Wspólny Komitet zapewnia prawidłowe i skuteczne funkcjonowanie umowy.
- (2) Zgodnie z art. 21.9 ust. 1 Wspólny Komitet na pierwszym posiedzeniu ustanawia listę co najmniej dziewięciu osób chcących i mogących pełnić rolę arbitra. Zgodnie z art. 22.2 ust. 3 umowy decyzje Wspólnego Komitetu mogą być również podejmowane na piśmie.
- (3) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu, gdyż planowana decyzja będzie wiążąca dla Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią w odniesieniu do przyjęcia listy arbitrów opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

² Dz.U. L 330 z 27.12.2018, s. 1.